

חודשיים אחרי חתימת עסקה זו נפטר סגן-אלוף זהבי, מבלי שיחתום על הצוואה שלו. המיסמך הזה, שלא נחתם גילה את כוונתו של המנוח לגבי עזובו. בצוואה, שאותה הגיש עורך-הדין ישראל גפני לבית-המישפט, כתוב שאברהם זהבי ביקש לרשום במיסמך כי הוא מצווה 42.5 אחוזים משווייה של מיסעדת קיטון, וגם כל סכום אשר יגיע לזכותו מצה"ל ומכל מקור אחר, לצילה זהבי.

42.5 אחוזים רשם בצוואה, שלא חתם עליה, לזכותה של בתו עדי, ר"מ 15% מהנכס ציונה להעביר לבתו, נאוה, לבנו, גיר, ציונה להעניק את זכויותיו על מחצית ה"דירה בחולון, שבה מתגוררת אשתו, שימחה זהבי.

אלמנתו של סגן-אלוף זהבי מבקשת מ"בית-המישפט שלא לקיים את צוהירושה, ולהעביר לה מחצית הזכויות על העובון.

דת

דיש וזן הבישוף

"הבישוף של איקריה"

חי בקנדה אך נכסף אז "ישראל שלנו"

פרשת בירעם-איקריה עלתה שוב לחדר שות. ראש-הממשלה הבטיח לדון בה מחדש. כאשר ייפתח הדיון, תרחף באלם דמיתו של האיש, שעשה יותר מכל אדם אחר לעורר את המצפון הישראלי לבעייה זו: הארכיבישוף יוסף ריא, הרי הארץ אם הבישוף לא נשכח בארץ, הרי הארץ

הארכיבישוף ריא לחם וצחוק בריא

לא נשכחה גם ממנו. לפני כמה שבועות שלח לו אלכס מיסס, מפקי-הטרטים הישראלי שהוה בניוירוק, חוברת של רב"ש יתח ישראלי על הבעייה הפלסטינית. ריא מיהר להשיב על כך למסיס במכתב ב"כתביד, ממקום-מושב בקנדה.

כתב הבישוף המזוקן למסיס: "...הרב"ש שיש ששלחת לי, על ישראל והבעייה ה"פלסטינית, עורר בי נוסטאלגיה עזה מדי... אהבתי נשארתי עימכם ועם ארצנו היפה, ישראל. זה-עתה כתבתי מאמר על מיהו יהודי ו"רציתי שיהיה זה שיר-הילה לעם זה, שאותו אהבתי כל כך ודרך ודרך יד"י דים אחרים, ובמיוחד דרך מחשבותי והגיגי שלי, המתפרסמים עתה בכתב-עת נוצרי.

"אנא, מסור את אהבתי ונאמנותי לכל ידידניו הטובים, ובייחוד לאורי אבנרי, שעמו התחלקתי בלחם ובצחוק בריא."

* הרב"ש שיש העיברי, שבו השתתפו אורי אבנרי, מתתיהו פלד, שימחה פלד, עמוס קינן ודוד שחם, פורסם בינתיים באנגלית בארצות-הברית ובעברית בארץ, והופץ ב"רבבות עותקים. את העותק האנגלי ניתן להשיג בארצות-הברית לפי הכתובת: Breira Inc., 299 Riverside Drive New-York City

למסיס עצמו, שהיה מראשי הפעילים למען עקורי איקריה וברעם, הוסיף ריא: "תמיד הענקת לי עידוד ורוח טובה. לעולם לא אוכל לשלם לך כגמול כנותך ונאמנותך. תודה לך עבור העבר! תודה לך עבור ה"הווה! איחולך לשנה החדשה חיממו את ליביו"

מישטרה

החוק והיחידה המרכזית

הכזש גילה שיטה

ברוקה למציאת

אופיום - חניקה

עד לאיבוד-ההכרה

שתי מכוניות נעצרו בחשיכה ליד הבית שברחוב שלמה המלך מיספר 35 בתל-אביב, ממכונית הפיאט, שמיספרה 261-551, ירד גבר צעיר. נהגה של מכונית זו לא הספיק להמשיך בנסיעתו, כשמכונית פורד קורטיינה הסמה לפתע את דרכו בחריקה צורמת. אחד מנוסעי הקורטיינה זינק, משך את נהג הפיאט ממקומו התוצה, בעט בו ו"השכיבו באמצע הכביש. הגברתן מהקורטיינה טיפס על קורבנו והחל חונק אותו. הוא לחץ על גרירתו של הנחקה עד ש"הצעיר, ששכב על הכביש, איבד את הכר"תו. החונק פתח בכוח את פיו של קורבנו, תחב את ידו למעמקי גרונו ושלף מ"מס פיסט ניייר-כסף, בעזרת חבריו העביר את הצעיר חסרי-ההכרה לתוך הקורטיינה, והס"תלק מהמקום במהירות. האם היה זה חיסול-השבונות בין שתי כנופיות של העולם-התחתון?

חנק בתפקיד. על שאלה זו השיב ה"חונק עצמו, כאשר נתבקש לדווח על מעשיו באותו לילה של ה"11.9.1972, בחקירתו ב"מטה מישטרה מחוז תל-אביב, וכך אמר: "בהיותי יחד עם הסמ"שים יורם אביבי ומישל רוקח, ועם השוטרים והבה והבה ברח' שלמה המלך 35, הבחנתי במכונית מסוג פיאט 424, שגועצרה באמצע הכביש ומתוכה ירד הבחור, המוכר לי בשם ראובן מורח. תיכף ירדתי מהמכונית, ובדקנו את החשוד דים.

"ליד ההגה ישב בחור, המוכר לי מעבוד"ת במישטרה בשם יעקב וולפסון, ומכונה "טופל"ה", כשניסיתי להגיע אליו, הבחנתי בו כשהוא מכניס בידו דבר-מה לתוך פיו. ברוב שניסיתי להוציא מפיו את החפץ, שהיה עטוף בנייר כסף, התחיל הנ"ל להש"תולל.

"ניסיתי לחנוק אותו, על-מנת להוציא את החפץ מפיו, אבל הוא התחיל להעיף אגרופים לכל עבר, עם בעיטות. הוא נשך אותי בידי הימנית. הרמתי אותו חזק כדי חניקה, והכשלתיו על הכביש, ובעזרת חניקה בגרירתו הצלחתי להוציא מפיו ניייר-כסף, שהוברר כי זה חומר החשוד כאופיום. אני נחבלתי, וגם הוא נפצע מ"הכביש ומדופי-המכונית בעת השתוללותו. אני, ביחד עם יעקב וולפסון, נסענו משם לקבל טיפול רפואי."

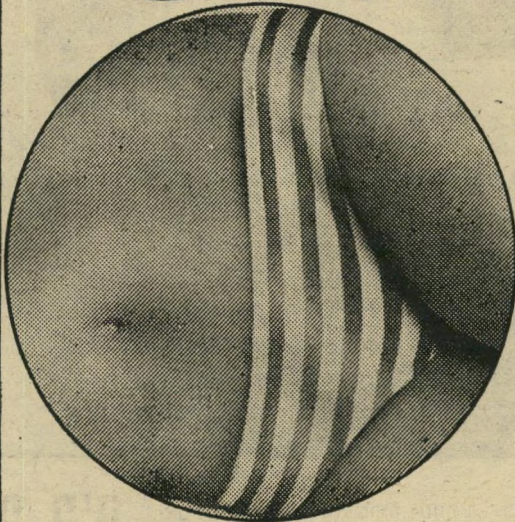
השורות הללו מצוטטות מתוך הדו"ח שהגיש החונק לראש המחלק שלו, וזן חתומות על-ידי סמל מישנה אלי דדון, בלש במחלק-הרכוש של היחידה המרכזית.

נזיפה או צד"ש? בשבוע שעבר קרא פרקליטו של הנאשם, יעקב וולפסון, עורך-הדין דרור מקרין, את דבריו של הבלש החונק בפני שופט-השלום אריה אבן-ארי. הפרקליט ביקש לציין שהמישטרה העזה להגיש לבית-המישפט את הדו"ח על מע"שיו הפסולים של הבלש, במקום לנזוף בו. מקרין הדגיש כי בבתי-המישפט בארה"ב קרו מיקרים רבים שכיתבי-אישום נמחקו כליל, אחרי שהתברר שאנשי-החוק פעלו באלימות נגד הנאשמים, על-מנת להשיג הוכחות נגדם. רק עמדה דומה של בית-המישפט, אמר, עשויה להתית את אנשי המישטרה משימוש באלימות לצורך השגת הוכחות מישפטיות.

השופט אבן-ארי שמע את עורך-הדין, ו"למרות שישב לפני נאשם שהורשע כבר בעבר על החזקת סמים, החליט שלא להטיל עונש-מאסר בפועל על יעקב וולפסון, לחוב"תו של "טופל"ה", נרשמה רק שנת-מאסר אחת, על-תנאי.

עדיין לא ברור כיצד יגיב ניצב-מישנה ארמנד לוי, מפקד היחידה המרכזית ב"מישטרת תל-אביב, על שיטות-הפעולה של הבלש החונק אלי דדון, האם יעניק לו נזי"פה, או שמה ציון-לשבח?

ה" חופשיה עם או-ב"ה

הטמכון הקטן שכבש את העולם

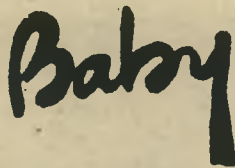
ליולדת לא לקנות

אנחנו אומרים גם מה

אצלנו:

- ♦ זול יותר
- ♦ שרות טוב יותר
- ♦ יעוץ טוב יותר

מבחר ענק של כל חנוץ לתינוק, ממוצץ ועד מיטה

"ביבי", "BABY", חמלך גרמי 45, ת"א

למכירה

קונטסה 1965, 900 אחרי אוברול כללי

טסט לשנה

מל: 411996

243386

תן טרמפ לחייל

כולם מדברים על הידוק החגורה.

העולם הזה

מהדק אותה. הוא לוקח רק

2.400 ל"י

תמורת שטח פירסום בגודל עמוד.